

KUNSZENTMÁRTONI UJSÁG

TÁRSADALM HETILAP

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 8 k., félévre 4 k., negyedévre 2 kor.
Megjelenik minden vasárnap. Hirdetéseket felvesz
a kiadóhivatal.

Dr. KOVÁCS JÓZSEF
FELELŐS SZERKESZTŐ TAVOLLÉTÉBEN
SZERKESZTŐ:
MEZEY ISTVÁN

SZERKESZTŐSÉG: Kölcsey-utca 1197 sz.
Dr. Kovács József ügyvédi irodájában.
KIADÓHIVATAL: Wolf Dezső könyvnyomdája

A hadifoglyokkal

szemben tanusítandó bánásmódot írja elő az a belügyminiszteri leirat, amely mostanában jött a vármegyékre azon utasítással, hogy azt az egyes községekben tegyék közhírré, hogy ezáltal kioktatva a községet megakadályozzának olyan dolgokat, amelyek — sajnos — nagyon sok esetben megtörténtek, de amelyeknek megtörténni nem lett volna szabad.

Azok a hadifoglyok, akik a harc-tereken az erősebb előtt leteszik a fegyvert és megadják magukat, avagy vitézül küzdve, fegyverrel a kézben jutnak fogságba, nagyon békés, csendes, szelid emberekké válnak. A fogolytáborokban 40—50 ezer számra élnek a hadifoglyok. Ezek a fogolytáborok olyanok mint egy-egy hangyaboly, szorgalmas munka folyik bennük, építenek, kutakat furnak, szóval minden egyes fogoly kap mesterségéhez való munkát s azt valamennyi végzi lelkiismeretesen.

Minden fegyver fogható kézre szükség van most a Hazának s miután gazdáink, gazdasággal foglalkozó cse-

lédjeink tömeges része katonai szolgálatot teljesít, gazdaságát nem vezetheti, földjét nem művelheti, ezek nélkül a békés hadifoglyok nélkül nagyon szomorú helyzet állhatott volna elő.

De így nincs baj. Nagy uradalmak több, kis gazdák kevesebb hadifoglyot tartanak s így a munka nem akad meg s ha az őszi időjárás nem lett volna kedvezőtlen, ma nem lenne egy talpalatnyi megmunkálatlan föld sem.

Tiszteletes bánásmód mellett, az elégséges élelem kiadásával, azért a pár fillérért örömmel dolgoznak a hadifoglyok s ami munkát elvégeznek azt lelkiismeretesen végzik. De mindennek előtt szükséges, hogy úgy tekintsük őket, mint embereket. Ne bennük lássuk a pusztító háború okát, a mérhetetlen szenvedéseket ők is úgy érzik miként mi, sőt több jutott abból nekik, a hazátlanság nagyon szomorú sorsa is bántja lelküket. Fogságukban nagyon sokszor hullatnak ők keserű könnyeket az eke szarvára, ha arra gondolnak hogy a távol messze hazában talán nincs aki gondozza a kis gazdaságot, talán éheznek, talán el is pusztult már az elhagyott kis család.

Nagyon sok eset fordulhatott elő

nálunk a foglyokkal szemben tanusított lelketlen bánásmód miatt, ha már a kormány ezek megszüntetésére rendeletet bocsájt ki. Különösen a kiskorúakra van panasz, akik a községeken átvonuló hadifoglyokat csufolják, gúnyolják. Édes anyám vegye elő az ilyen csemetét, tiltsa el a csutolódástól, értesse meg vele, hogy az ő apja is lehet hadifogoly s ha annak fáj az ilyen bánásmód, fáj ennek is, mert szintén van lelke s ez is ember!

Ahány ember él a világon, azok mind különböző természetűek. A hadifoglyok között is akad elég rosszindulatu egyén. Ezeket szép szerével el kell távolítani, ha nem tudják megbecsülni a szabadabb életet, menjenek vissza a fogolytáborokba, de semmi esetre sem szabad megengedni, hogy a munkára kiadott hadifoglyok és a lakosság közötti érintkezés túl lépje az erkölcs és családi tűzhely tisztessége által megszabott határokat. A családi tűzhely szent, annak sértetlen tisztának kell maradnia, aki az ellen mer elkövetni merényletet, az gonosz s kíméletet nem érdemel. Régi s nagyon igaz közmondás az: orgazda nélkül nincs tolvaj! Ha látja az a munkára kiadott

Krisztusvárás Wolhyniában.

A „Kunszentmártoni Ujság“ eredeti tárcája.
Irtá: MEZEY LAJOS.

Kint szálling az ég ezüst-szemeteje: a hó. A szél szárnyára kapja, birokra kél a sok fehér angyal-sohajással... A szél dobol, örülten dobol; haragszik és magas mérgében a földre gyűri a teméntelen apró semmiséget; azután magába száll a vihar, megbánja dőre gorombaságát, erős markolással belékap a hómezők metsző futóhomokjába és sodorja fölfelé, egy óriási fehér tölcsérben sodorja-vágja fölfelé, az égig, vagy tán azon is túlra, ahol minden semmi, ahol semmi minden, ahonnan hullani kezdett, oda, hol a Vég és kezdet összeolvad, karonfogva jár... Viszi, viszi, ameddig a szem révedezni tud, a gondolat, csapongani, az ösztön sejteni... Valahová: talán örökké élni; valahová: talán örökre megsemmisülni... Olyan jó nézni, órák hosszat elnézelődni a hófúvás örvénylő délibábján... Olyan jó meleg csak nézni és nem gondolkozni... Ó, nem gondolkozni!...

A föld alatt lakunk. Napokon, heteken, hónapokon át csupán a föld alatt. Ugy rémlik olykor, ha ez vagy az eszembe jut, mintha a halál, az elpusztulás, a csendes elmulás tul jó volna hozzánk: már életünkben megajándékoz a sárga humusz merev nyugalmaival... Olyan jó is a föld alatt lenni! Ha megfagy a

repülő vércse, ha éhes farkascordákat csal elő a tél, ha előőrson megémberek a puska markolatán a kezéd, ha valaki megese, asszony, fekete haju és hófehér fogu, aki semmi sem volt és mégis minden, ha beléfaradsz az életvivódásba, ha golyó füttyül, ha gránát fűvölt akár a poklok minden furijája: bujj a föld alá! Az megvéd, megoltalmaz, ha kell örökre, ha kell időlegesen...

A föld jobb, mint az ember!

Az *Ikván tul*. Kol. B... egy cseh telepen vizt át védelmi vonalunk. Itt is a háború szokott panorámája: szétlőtt szeszgyár, leégett fűrésztelep, elhamvadt vískók, lövőárok, jó kedv, busulás, fájó emlékek és katona bravurok...

Szürkül. A fenyőfák kétszeresre nőnek. A szemtelő hópihék látása meghal, csak érezni lehet már létezésüket, amint az ember arcába csapódnak, élesen, szurósan, akár a tű, ezer izzó hegyű tü; fájósan, szinte a vér is kiserken, akár a csók után, amely meleg, igaz, szenvedélyes nagyon, de nem annak szól, akinek az ajkára forrott.

A fa, a hó, a sötét egyre növekszik. Este, karácsony este van. Ma is szakasztott olyan sikamlós az út, mint másszor, ma is ép úgy háború van, akár csak tegnap, meg azelőtt. Mégis mintha megváltozott volna a világ: A sápadt, a kintől, a jajtól beesett katonarcokra pirosság, az öröm halvány pirossága lopózik... Valami reménység, valami hirtelen fölbuggyant indulat, a szeretet, az egymás becsülése, az

lopta oda... A rajvonalban kevesebb baka táncol és füttyörész, mint másszor. (*Füttyül, hogy legyen mire táncolnia és táncol, hogy meg ne fagyjon!*) Az embernek ma is olyanok, mint másszor, *kívülről* merő olyanok: katona ruha van rajtuk, rongyos, cafatos; zavaros, panasszal tele tekintetük van; mannlicher nyomja vállukat és a lelküket ezer gond... Ha nem jön a golyó, ma is úgy vánszorognak, vonszolják agyoncsigázott retves testüket, mint a lehajtott barom, de ha megszólal a nehéz tűzérség gyilkos zongorája és az élet elföldeli, koporsó nélkül és a holtat kivágja a sírból koporsójával együtt és át kell vágni a drótsövényeket és át kell gázolni lápon, ingoványokon, hegyen és erdők rengetegjén és győzni, győzni *kell*, akkor rugalmas járása lesz, acél gerince és villogó szeme... Akkor káromkodik és megnő a termete... Akkor, ó, akkor a vajudó harcok véres közepén senki sem hinné ezekről az ördögökké züllött *bihari* félistenekről, hogy ezek: «fűrér ur» *Kágyival* az élükön... Mit is?... Igen... Körülálljanak cigarettával, tábori-lappal és vadgesztenyével szegényesen kicicomázott fenyőfagalyat... Körülállják, akár a gyerekek és lágyan dudorásszák, egyszerű szívük egyszerű érzésével kísérik a betlehemi nótát:

... lejött hozzátok — pásztorok!...

Kívülről nem változott meg semmi, a lelkek titok-mélyén azonban valami nagy átalakulás történhetett, valami csoda mehetett végbe... Bizony, valami tülön-tul csoda...

(Folytatjuk.)

hadifogoly, hogy tisztességes bánásmódban részesítik, de e mellett példás szigor alkalmaznak vele szemben ott ahol kell s ahol annak helye van, szerény alázattal, szorgalommal fogja végezni munkáját s minden körülmények között be fogja tartani azt a határt, amely a gazda és a cseléd között van húzva.

Egyről-másról.

Polgárórség. Nem tudjuk mitörténhetett ami polgárórséggel? Eddig úgy ismerjük e testületet, mint szorgalmas lelkiismeretes, őreit a közbiztonságnak, mint fáradhatatlan védőit a jognak, a törvénynek s épen ezért rosszul esik kimondanunk, hogy egy idő óta nagyon megváltoztak. Nem a közbiztonság rovására van e változás, mert éjjelenként épen oly lelkiismeretesen teljesítik a rendőri szolgálatokat, mint kezdetben, de lanyhult, sőt az utóbbi hetekben teljesen megszűnt szorgalmuk a piaci ellenőrzés terén. Mostanában egyetlen egy polgárórt sem lehet látni a hetipiacokon, ahová azóta — az ellenőrzés hiányában — visszatért a régi szomorú állapot. A megszabott árakat negligálják, ad mindenki olyan áron, amit ő szab meg, s hogy ezek az árak mennyivel lépik túl a törvényileg megszabott árakat példa reá, hogy az elmúlt hetipiacon a hizott liba kilóját 4 kor. 80 fillérért adták, holott a megszabott ára csak 3 kor. 20 fillér, a tojás darabját pedig egész vígan adták 16 fillérért, holott ennek is csak 10 fillér a megszabott ára. De a legszomorubb az, hogy egy sovány libáért 33 koronát is kértek a piacon. Ez már igazán absurdum! Hová fogunk jutni, ha ez tovább is így tart? Már pedig ilyen lanyha ellenőrzés mellett kilátás van rá, hogy a vásárló kénytelen lesz pénzét, ruháját, cipőjét, óráját láncostul ott hagyni a piacon, ha ebédre valót akar venni.

Ha van törvény, akkor lenni kell, aki annak szigorú betartását ellenőrizze. A piaci cikkek megszabott ára törvény, láttuk, hogy azok megszegői mily szigorú büntetésben részesülnek, a háború még mindig tart, a béke fehér galambja még mindig fogva van, miért szűnt meg akkor az ellenőrzés a piacon? Eddig a polgárórség teljesítette az ellenőrzést, teljesítette pedig fáradhatatlan szorgalommal. A vevő ismerte az árat s az eladó nem mert annál többet kérni, mert tudta, hogy van aki szigorúan felügyel s lassanként kezdett piacunkon rend és béke lenni. Most újra elszabadult a kapzsiság ördöge s térnek vissza a régi áldatlan állapotok.

Nem tudjuk mi az oka annak, hogy a polgárórség beszüntette az ellenőrzést, de minden esetre kérjük a hatóságot sürgősen intézkedjen, hogy piacunkon a maximált árak betartassanak.

Gőzfürdők. Ott áll a Körös parton és szomorúan néz, bámul ablakaival a meszeségbe. Tömzsi, vaskos kéménye mely a régi jó világban korán reggeltől késő estig oly vígan ontotta a bodor fekete füstöt, most nem pipál. Tágas nagy medencéje, apró kádjai, melyek valaha oly sokaknak adtak élvezetet, ma elhagyottan állanak. Régen nagyon

régen történt, hogy elromlott a kazán s azóta áll szomorúan, elhagyottan. Pedig milyen szükséges az egészség fentartására egy gőzfürdő! Igénybe is vették nálunk mindennap, ez ellen nem lehet panasz s így fenntartása a bevételek tekintetében biztosítva volt. S még is olyan nehezen megy a javítási munkálatok keresztül vitele. Hónapok óta halljuk, hogy dolgoznak a kazán rendbehozatalán, sőt már meg is lett nyomatva s még sincs semmi eredmény, fürödni még mindig nem lehet. Pedig milyen jól esne már egy kis tisztálkodás s a sok megfázott, náthás embernek egy kis jó meleg gőz!!!

Gazdasági rovat.

A földmivelésügyi miniszter a mezőgazdaságért.*

Rohamosan közeleg az idő, mely a magyar gazdát ismét nagyjelentőségű erőpróba elé fogja állítani, amelynek ezuttal is épp úgy, mint a múltban, bizonytalannal meg is fog felelni.

A tavaszi gazdasági munka vár reánk, melynek sikere elé érhető érdeklődéssel néznek barátaink és ellenségeink egyaránt.

Jól tudom és ismerem azokat a nagy nehézségeket, amelyekkel ma meg kell küzdenünk. Mindazonáltal egy pillanatra sem szabad, hogy kishitűség fészkelje bele magát szívünkbe, hanem számolva a nehéz helyzettel, erős akarattal kell neki indulnunk az előttünk álló feladatnak.

Már a múlt évi október 28-án kiadott körrendeletben jeleztem a módokat és eszközöket, amelyek a gazdasági munkák folytonosságát és az ország termésének csorbítatlanságát biztosítani hivatják. Amidőn az ott elmondottakra utalok, ama meggyőződésemnek adok kifejezést, hogy a törvényhatóságok és községek minden egyes tisztviselője és alkalmazottja ezentul is minden lehető el fog követni annak érdekében, hogy a tavaszi munkálatok rendben lebonolytassanak s az elmaradt őszi vetések is a lehetőséghez képest pótolassanak. Ez okból ismételten a legnagyobb nyomatékkal fölhevonom figyelmét a már előzőleg életre keltett járási és községi intéző bizottságokra, amelyekre elsősorban vár az a feladat, hogy a nagy gazdasági munka tervét falvanként megállapítsák. Ezek a bizottságok ismerjék feladatukul, hogy már ezekben a téli napokban vessenek számot a falu szükségleteivel. Össze kell gyűjteniök mindenkit és számot vetni, mi hiányzik még, van-e elég munkaerő, van-e vetőmag, mit kell vetni és ültetni, elvégzi-e mindenki majd a maga dolgát?

Ahol hiányzik az igaerő, a község lakosainak egymást kell segíteniök, azok pedig, akik elvitt lovaikért pénzt kaptak, ezen új állatokat szerezzenek be. Ha másképpen nem sikerül a szántatlanul maradt földek megmunkálása, indokolt felterjesztésre hajlandó leszek a felhatalmazást megadni a személyes

*A földmivelésügyi miniszter valamennyi alispánhoz és törvényhatósági joggal felruházott város polgármesteréhez a fenti szöveget intézte a tavaszi gazdasági munkálatok biztosítása tárgyában. A nagyjelentőségű felhívást kötelességünknek ismerjük teljes egészében leközölni.

szolgálat és szolgáltatás (fogatos járóművek és szállításra alkalmas állatok) elrendelésére is. A vetőmag beszerzése iránt 1915. december 22-iki leiratomban adtam ki a szükséges rendelkezéseket s intézkedtem aziránt, hogy amennyiben a készletek engedik, a kifizített határidő után tett megrendelések is foganatosíttassanak.

Bizva földmivelő népünk józanságában és erkölcsiében, reményem, hogy minden munkaképes férfi, nő és gyermek ott lesz a nemzeti termést biztosító munkánál. E tekintetben hangsúlyozottan kívánom itt is kiemelni, hogy a fentebb említett községi intéző-bizottság erélyétől, bölcsességétől és lelkiismeretességétől függ, hogy senki magát a közérdekű munkából ki ne vonja. Különböben pedig meg vagyok róla győződve, hogy a közigazgatásügyi hatóságok, amíg a tavaszi vetés ideje tart, ugyancsak megfeszített erővel fognak résen állani s a kellő lépéseket haladéktalanul megteszik, hogy az akadályok elháríttassanak a nemzeti termelés útjából és a gazdáknak minden eszköz rendelkezésére álljon, hogy a saját és a nemzet megélhetését biztosítsák.

Nem kétséges előttem, hogy ebben a fontos munkában a földmivelésügyi igazgatás szervezetéhez tartozó tisztviselők éppúgy, mint a közép- és nagybirtokos-osztályunknak a hazafias kötelesség teljesítésében mindig előjáró tagjai, valamint az ország gazdátársadalmi szervezetei is a nagy idők nagy követelményeit átértve fognak az egész vármegye közönségének a kívánatos cél elérésében segédkezni. Amidőn a fentieket a hazafiui aggodalom komolyságával és a jövőbe vetett reménység érzésével közigazgatási hatóságaink figyelmébe ajánlom, ama meggyőződésemnek adok kifejezést, hogy az arra hivatottaknak tettekben erős hazaszeretettől irányított, lelkes közreműködése biztosítani fogja tavaszi gazdasági hadjáratunk sikerét is.

Ghillány Imre báró s. k.,
m. kir. földmivelésügyi miniszter.

HIREK

Kunszentmárton, 1916. február 20.

— **Személyi hir.** Mezey Lajos északi harctéren küzdő földinket a napokban zászlóssá léptették elő.

— **Vármegyei közgyűlés.** A vármegye törvényhatósági bizottsága, folyó évi február hó 23-án a megyeház széktermében közgyűlést tart.

— **A rekvirált gabona készletek** átvételével Kunszentmártonban a budapesti „Magyar Bank” lett megbízva.

— **Műkedvelő előadás.** Műkedvelő társulatunk ma este megismétli a múlt alkalmal oly gyönyörűen sikerült előadást s közkívánatra megegyeszer előadják a „Vigéceket.” Mint a múlt alkalmal, úgy most is nagy az érdeklődés s úgy látszik, ez az előadás ismét tekintélyes összeget juttat kórházunknak. Isten áldja meg a nemes cél érdekében fáradozó derék műkedvelőket.

— **Az ismeretlen katonai hullák** V-ik fényképcsapatja a járási főszolgabíró-ságnál közszemlére van kitéve, ott bárki által megtekinthető.

— **Tüz.** Az elmúlt héten Szabó Máté helybeli gazdálkodó tanyáján az összes takarmány leégett. A tüzet gondatlanság okozta.

— **Változás a tantestületbe.** Miután Schöber Alajos állami elemi és gazdasági iskolai igazgatónak március hó 3-án a katonasághoz bevonulnia kell, a kir. tanfelügyelő mindkét iskolánál az igazgatói teendők vitelével Schöber Alajos távolléte idejére Nagy János tanítót bízta meg.

— **Postai csomagok.** Szigoruan meg van tiltva a postákon minden olyan csomag felvétele, amely romlandó anyagot tartalmaz. Romlandó anyag különösen minden husnemű. Ilyen csomagokat felvenni nem szabad, ez törvény, ez rendelet, ezt nem a postai személyzet találta ki s még is ezútszor előfordul, hogy az ilyen csomag felvételének megtagadásáról, durva gorombaságot kell eltűrnie a posta személyzetének. A törvényt mindenkinek tisztelnie kell, s annak betartását, ellenőrzők nem gorombaságot, hanem tiszteletet érdemelnek.

3586—1916. szám.

Jásznagykunszolnok vármegye alispánjától.

Hirdetmény.

A hadseregnek még sok gabona kell.

Elrendelte ezért a magyar kormány, hogy a csendőrség, pénzügyőrség és más megbízottak kutassák fel azokat a készleteket, melyeket a tulajdonosaik nem jelentettek be.

Hiszem, hogy e vármegye közönségének nem kell biztatás, mert minden feleslegét szives örömmel boesájtja harctéren vérző fiait élelmézésére, éppen ezért arra kértem az illetékes köröket, hogy a mi házunk tájékát legalább egyelőre ne kutassák fel, mert itt elrejtett, vagy eltitkolt gabona vagy lisztkészlet nincsen.

De bizonyára vannak rejtő eldugott, hanem tulzott óvatosságból megtartott felesleges készletek sok birtokosnál.

Ezeket a felesleges készleteket haladék nélkül jelentse be a község házában mindenki saját érdekében, mert ha jóhiszeműleg jártunk el, megfizetik az egész vételárát; ha pedig azért maradt meg, mert bőven számítottuk, vagy annak idején nem jelentettük be, akkor is megveszi az állam mázsánként 4 koronával olcsóbban.

De jelentjük be most már nemcsak a feleslegünket, hanem az összes meglevő gabona-

nánkat (buza, rozs, árpa, kukorica) és lisztünket, és azt, hogy ebből mennyit adhatunk el a katonaságnak.

Ha ezt most egy-két napon belül nem tesszük, a jövő héten már késő lesz, felfogják kutatni és nemcsak elkobozzák, hanem a vétkest szigoruan meg is büntetik.

De meg is érdemi e sorsát az, aki nem érzi át, hogy ma mindenünket a hazának kell áldozni.

Szolnok, 1916. évi február hó 12-én.

Dr. Küry Albert s. k.
alispán.

Kiadó föld.

A CSENGEDBEN a Léderer és dr. Pótor urak földje közötti **23 kishold** szántó tavaszi alá **haszonbérbe kiadó**. Értekezni lehet KISS ÁRPÁD megyei hivatalnokkal SZENTESEN.

Meghívás.

A Gazdasági Takarékpénztár Részvénytársaság
1915. évi március hó 5-én, vasárnap délután félhárom órakor
az intézet helyiségében tartandó

XIX-ik évi

RENDES KÖZGYÜLÉSÉRE

a tisztelt részvényeseket van szerencsém meghívni.

Kunszentmárton, 1916. február 18-án.

BARANYI ÖDÖN
elnök.

Tárgysorozat.

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentésével a zárszámadás beterjesztése, a mérleg, megállapítása, a nyereség felosztása.
2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére a felmentvény megadása.
3. 3 felügyelő bizottsági tagnak 3 évre leendő választása.
4. Az alapszabályok 24-ik §-ának 8-ik pontja értelmében netán benyújtandó indítványok tárgyalása.
5. Közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes tag választása.

Jegyzet. Szavazati joggal bír az a részvényes, ki ebbeli minőségét a közgyűlés előtt legalább 30 nappal nevére irt részvénnel igazolja.

Az eredeti mérleg az intézet hivatalos helyiségében a közgyűlés napjáig a részvényesek által megtekinthető.

Felügyelő-bizottsági jelentés.

Tisztelt közgyűlés!

Van szerencsénk jelenteni, hogy a lefolyt 1915-ik évben az intézet ügykezelését rendszeresen ellenőriztük és az ezen irányban kifejtett működésünk alapján megállapíthatjuk, hogy az intézet vezetésének minden ágában rend és pontosság uralkodik.

Az év végén történt értékek leltározásában részt vettünk és az igazgatóság által előterjesztett 1915. december 31-én felvett zárszámadást, az üzleti könyvekkel és leltárakkal összehasonlítva, mindenbe helyesnek találtuk és ennek alapján, a nyereség felosztási javaslattal együtt elfogadásra ajánljuk.

Megbízatusunk lejárt, az eddigi bizalomért köszönetünket nyilvánítjuk és kérjük a tisztelt közgyűlést, hogy az igazgatóság részére, valamint részünkre is, a szokásos felmentvényt megadni sziveskedjék.

Kunszentmárton, 1916. február 15-én.

Tisztelettel

A GAZDASÁGI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG FELÜGYELŐ-BIZOTTSÁGA:

Veress János
felügyelő bizottsági tagFelsenburg Manó
felügyelő bizottsági elnökKlein Adolt
felügyelő bizottsági tag

Vagyon		Mérleg-		számla.		Teher		
	Xorona	Fillér	Xorona	Fillér	Xorona	Fillér	Xorona	Fillér
Készpénz:								
A pénztárban	58864	14					225000	—
Budapesti intézeteknél folyó számlán	161139	46			1948855	58	132411	—
Giró számlán az Oszt. Magyar banknál	1915	53			59752	30	2008607	88
Postatakarékpénztári csekk számlán	1380	63	223299	76	13488	60		
					7749	77		
Kölcsönök:								
Váltó (ebből bekebelezve 964.674 K.)	1438915	69					21238	37
Jelzálog	625065	54					92825	—
Kötvény	33880	—	2097861	23			131519	29
Előre fizetett kamatok:								
Visszleszámított váltók után	584	99			9450	—		
Átruházott jelzálog kölcsönök után	1486	09	2071	08	37417	24	46867	24
Intezeti ház	30000	—						
Kossuth-téri bérház	46000	—	76000	—				
Értékpapírok: helyi értékek	33000	—						
Tözsden jegyzettek	230134	—						
Függő kamatok	4397	33	267531	33				
Felszerelés			500	—				
Óvás számlán			102	32				
			2667365	72			2667365	72

Nyomatott a kiadótulajdonos Wolf Dezső könyvnyomdájában Kunszentmárton.

Kunszentmárton, 1915. december hó 31-én.

Mátray István
pénztárosFazekas András
aligazgatóVértes Emil
igazgatóRingvald Sándor
könyvezetőBalog Mór
ig. tagCsúcs Antal
ig. tagGulyás János
ig. tagKovács Antal
ig. tagKovács Kálmán
ig. tagMátray Nándor
ig. tagSzabó András
ig. tag

Ezen mérleg-számlát megvizsgáltuk, a fő- és segédkönyvekkel

összehasonlítottuk és azokkal megegyezőnek és helyesnek találtuk.

Kunszentmárton, 1916. február 15-én.

Veress János
felügyelő bizottsági tagFelsenburg Manó
felügyelő bizottsági elnökKlein Adolf
felügyelő bizottsági tag